

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. szeptember 10.
(csütörtök)

Földvári Tibor

GYÜMÖLCSÖZŐ ÉLET HÁTTERE

Énekek: 638; 466.

Lekció: Márk 12,1-12

Alapige: Márk 12,1-12

És kezdett nekik példázatokban beszélni: Egy ember szőlőt ültetett, körülkerítette, borsajtót ásott benne, és tornyot épített, majd bérbe adta munkásoknak, és elutazott. A maga idejében egy szolgát küldött a munkásokhoz, hogy megkapja a részét a szőlő terméséből, akit azok megragadtak, megvertek, és üres kézzel küldtek vissza. Ismét küldött hozzájuk egy másik szolgát, azt fejbe verték, és gyalázatosan elbántak vele. Ezután ismét másikat küldött, ezt pedig megölték. Több más szolgát is küldött, akik közül némelyeket megvertek, másokat pedig megölték. Még volt egy egyetlen, szeretett fia is, utoljára őt is elküldte hozzájuk, és ezt mondta: A fiamat meg fogják becsülni. A munkások azonban így beszéltek egymás között: Ez az örökös, gyertek, öljük meg, és a miénk lesz az örökség! Megragadták, megölték, és kidobták a szőlőn kívülre. Mit tesz erre majd a szőlő ura? Eljön, és elveszti a munkásokat, a szőlőt pedig másoknak adja. Nem olvastátok az Írást? Amely követ az építők félrelöktek, az lett a szegletkő. Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemünkben. Azon voltak már, hogy elfogják, de féltek a sokaságtól. Ezért, noha megértették, hogy a példázatot ellenük mondta, mégis otthagyták őt, és továbbmentek.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Édesatyánk, hogy az Úr Jézus neve szá- munkra a szabadítás, a megtartás. Köszönjük mindazt, amit őáltala, őben- ne elvégeztél. Áldunk, hogy Szentlelked és igéd által csak a mai napon is ta- pasztalhatjuk, tapasztalhattuk ennek igazságát. Köszönjük, hogy személyes közösségünk lehet az Úrral. Hálásak vagyunk, hogy a bibliai történetek nem csupán régi igazságokat, tanításokat írnak le, hanem a veled való közösség, boldog közösség igéi.

Urunk, hogyha a mai napon szomorúság lenne bennünk, keserűség vagy az időjárás miatti fáradtság, különösképpen is kérjük, emelj fel önmagadhoz lélekben. Szeretnénk az Úr Jézus nevéért és az Úr Jézus nevében örvendez- ni, hiszen az Igédben így köszöntöttél bennünket, hogy boldog nép az, ame- lyet örökségül választottál.

Köszönjük, Urunk, hogy kegyelmedbe ajánlhatjuk azokat a testvérein- ket, akik most nem tudnak itt lenni, pedig jöttek volna. Akár a betegágyon, akár a munkahelyen, munka közben, segítsd őket, kérünk.

Köszönjük, Urunk, hogy ma is személyes üzenetet mondasz. Amit mon- dasz, mi nem csupán megérteni szeretnénk, hanem valóban cselekedni is. Ezért erősíts a hitben, bátoríts, ha kell, vigasztalj, az Úr Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Tápiószőlősről származván a falunkban mostanában sok helyen lehet látni, hogy készülnek a szüretre, hiszen ahol szőlőt termesztenek, ott sok szőlő terem. Nagyon szép, zamatos gyümölcsök vannak – már tapasztalhattam is otthon – és magam is átérzem annak az örömét, amit a szőlősgazda érez, mikor látja az érett gyümölcsöt, leszedi, megkóstolja, aztán ha bor lesz belő- le, akkor még lehet, hogy a kedve is egy kicsit jobb lesz az ízletes bor miatt.

Képzeld el Jézus példázatának a képi leírásában a gazdának azt a bol- dogságát és örömét, amellyel rendelkezhet, amely betöltheti őt, mikor arra gondol, hogy a munkások elvégzik a munkát hűséggel, hiszen az ókorban is szokás volt ez – ahogy ma is így van ez – és nem sokára ehetek a gyümölcs- ből, ihatom a finom bort, mert én vagyok a gazda, enyém a szőlő. A munká- sok is jól járnak, hiszen ők kapják a nagy részt, én pedig örülök annak, ami az enyém a bérleti díjból következően. A gazda öröme, a szőlősgazdának a gyümölcs miatti hihetetlen jó érzései, és a munkások örömteli szíve, akik a gazdával együtt tudják átérezni annak az örömét, hogy van gyümölcs.

De az Úr Jézus példázatában éppen az ellenkezőjét olvassuk. Ismerős a példázat, így is szoktuk mondani, hogy a gonosz szőlőmunkások példázata. Nem becsülik, nem tisztelik az urat, a szőlő urát, gazdáját – látjuk, hogy a fiát sem –, nagyon gonoszul viselkednek és még a szőlőt is maguknak akar- ják tudni. Az egész üzenet oda cseng ki – ehhez a mondathoz kapcsolódóan

fogott meg engem is a személyes üzenete –, hogy a fiamat meg fogják becsülni. Ez a gazda hihetetlen őszintén tiszteli és szereti a munkásokat, nem gondolja maga sem, hogy annyira gonoszok lennének, mint amilyennek bizonyulnak, illetve bizonyultak, ahogy elbántak a szolgálakkal. A gazda oldaláról minden a tiszteletet, a szeretetet, a türelmet sugározza, és még a fiát is elküldi, az egyetlen szeretett fiút.

A példázat üzenete, lelki üzenete bennünket is az Úr követőiként így akar ma megszólítani, hogy mire becsüled te az Urat? Kinek tartod te az Urat? Most itt az Úr alatt mindenképp a példázat miatt mondhatjuk, hogy Istent, a mennyei Atyát, de ott van a Fiú is, az Úr Jézus személye előttünk. Mennyire becsüled Jézust? Mert az Úr iránti szeretet, tisztelet a hívő ember, illetve a hívő közösség gyümölcstermő életében mutatkozik meg és mutatja, hogy mennyire becsüljük mi az Urat. A példázat üzenetét, jelentését röviden átvesszük, aztán pedig Istennek három jellemzőjét, Jézusnak is három jellemzőjét vizsgáljuk. Miben mutatkozik meg az ő isteni szeretete, hűsége abban a megbízásban, amit adott a munkásoknak, a hosszútűrésében, meg az ítéletében ott a végén. De mindez ehhez az egyetlen gondolathoz hadd kötődjön végig majd, hogy a fiamat meg fogják becsülni.

Az Úr Jézus jeruzsálemi bevonulása is érzékeltette, hogy most már nagyhéten, a passióhéten vagyunk az evangéliumi történetben, és halljuk, hogy itt is mond példázatokat. Emlékszünk, hogy a példázatoknak kettős célja volt: vagy elrejteti az üzenetet, hogy csak a tanítványok érthessék meg, akiknek később megmagyarázta, illetve volt, amikor a példázat egyszerű képi leírásával tudta még könnyebben érthetővé tenni a kijelentést. Itt az utóbbiról van szó. Megtudtuk, hogy akiknek a példázat szólt, Izrael népének világi és lelki vezetői, ők meg is értették. A viselkedésük is igazolta, hallottuk a történet végén.

Nekünk is szól mindenképpen, hiszen leírásra került, Isten Lelke ezt is leíratta az evangéliumban, a többi evangéliumban is megtaláljuk. Mi úgy hallgathatjuk, nem mint ellenségek, mert akikről szó van és akiknek címezte az Úr Jézus ezt a példázatot, ők sajnos ellenségek, ellenük mondta – így van a Károli-fordításban. Nekünk pedig, akik az övéi vagyunk – én remélem, hogy mindannyian az övéi vagytok, innen a szószékről nem lehet mindenkinek az arcát jól látni, de akik itt vagyunk csütörtök esténként, az Úrénak tartjuk magunkat –, akkor viszont az a kérdés, hogy az életünk, a hívő élet gyümölcstermő része vajon valóban mutatja-e azt, hogy mi kinek tartjuk az Urat, mennyire becsüljük őt.

Mert itt a példázatban az Úr Jézus Ézsaiás könyve 5. részében található bibliai kijelentés gondolatait veszi alapul. Ott az Isten, az Úr szőlőskertjéről van szó, és ott is erről van szó az üzenet szempontjából, hogy Izrael népe nem terem gyümölcsöt. Az Úr népe, de nem látszik az életükön, és nagyon szomorú dolgok történnek emiatt. Isten a szőlősgazda, Jézus maga a fiú, a

GYÜMÖLCSÖZŐ ÉLET HÁTTERE

szeretett fiú. Nagyhéten pedig különösen aktuális, hogy tényleg meg fogják ölni majd ezt a fiút a szó szoros értelmében is, éppen azok a vezetők lesznek a vezetői az egész cselekménynek.

S ez a szőlősgazda a példázat szerint hihetetlen nagy türelemmel viselkedik a munkások iránt. A munkások viselkedésével az a kérdés, hogy vajon a gyümölcs a gazdáé lehet-e? Mert ezért kapták a megbízást. Ők is meggazdagodhatnak e megbízás kapcsán, de azért kapták, hogy az uruknak majd elküldhessék a termésnek a ráeső részét. Kiderül az Úr Jézus szavaiból, hogy a súlyos ítélet valóban megtörténik majd. A másik evangéliumban még részletesebben is szó van erről, hogy a zsidó nép vezetőitől és magától Izrael néptől is elvételik az Isten országa. Mert ez a példázat is az Isten országának titokzatos leírása. Elvételik az Isten országa.

Ugyanakkor az is látszik, hogy Isten terve mégsem szenved csorbát. A 118. Zsoltárt idézi Jézus maga, és ott a zsoltáridézetből kiderül, hogy Jézus, a fiú, a példázatbeli fiú az, aki az igazi Izrael – most a zsoltárt egyszerűen magyarázva –, aki betölti azt a küldetést, amit Izrael népe sajnos nem töltött be. Jézus vállalja mindazt, amit neki kell, megvetett lesz, megölt lesz és mégis ő lesz a szeglet feje – a sarokkő-képhez kapcsolódóan –, tehát mégis csak győzelmet arat az Isten terve.

Az újszövetségi hívő nép majd megtermi a gyümölcsét az életével, a szőlő mégis csak a gazdáé lesz, ha most a példázatot folytatnánk. Úgy tűnik, hogy mintha a gonosz munkások lennének a nyertesek, de a végső győztes mégis csak a gazda, illetve mégis csak Jézus. S az újszövetségi hívő népnek ez a példázat így a Márk evangéliuma mostani helyén valóban ezt mutatja: ha tudjuk is azt és látjuk a bibliai kijelentésből, hogy hogyan viselkedtek Izrael népe vezetői Jézus idejében és milyen gonoszul viselkedtek, akkor még ez is figyelmeztessen arra, hogy mi ezt mindenképpen kerüljük és éppen az ellenkezőjét, amiért ez a példázat is leíratott. Ha szeretem az Urat, ha becsülöm őt, akkor az életem igazolja. A gyümölcsöző élet.

Milyen számodra az Úr? Itt három jellemzőt nézzünk meg azért megvizsgálva, hogy milyennek látom én az Úr Jézust, mennyire becsülhetem őt, ha ő olyan, amilyennek ez a példázat is jelzi ott a részleteiben.

Itt az első, hogy az Úr, az Isten, az övéinek megbízást ad. A munkásokról később derül ki, hogy gonoszok. Kezdetben a példázat képében rendes munkások, akik kaptak egy fantasztikus feladatot, megbízást, küldetést, és ők a helyükön lehettek volna. Ennek az Úrnak a gazdagságát, személye nagyságát is jól érzékelteti a szőlőskertjének a leírása, most nem olvasom fel újra ott az 1. verset, de látszik, hogy nagyon gazdag és nagyon értékes ez a szőlőskert. És ezért tényleg olyan szép, hogy maga a kép, a szőlőskert, az az Úr népét mutatja. És egy szőlőskertet azért ültetnek, hogy gyümölcsözzön, szőlőfürtök legyenek, amiket meg lehet ízlelni, illetve bor legyen belőle. Ami a Bibliában is az öröm jelképe önmagában.

A lelki üzenetben tehát az, hogy az Isten megbízza az övéit, az Úr megbízza az övéit, az ő népét, az a gyümölcsstermesre vonatkozik. És olyan bátorító, hogy Jézus maga, amikor az egyik legmélyebb titkot mondja el a gyümölcsstermesről, akkor is a szőlőtőke meg a szőlővesszők példázatához kapcsolja János evangéliuma 15. részében. Ennek 8. versében van az a mondat, amit az Úr Jézus az övéi, a tanítványok és az Atya, illetve a vele való kapcsolatra nézve ki akar emelni, mikor ezt mondja: „Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete; és legyetek nékem tanítványaim.” Isten új népe a tizenkét tanítvánnyal indult el úgymond, és majd a pünkösdi csoda, Szentlélek kitöltetése, az újszövetségi Isten népe megalakulása minősítetten. „Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete; és legyetek nékem tanítványaim.”

Vagy el tudnánk mondani a Galata levél 5. rész 22. verséből, hogy a Lélek gyümölcse, amit szintén szőlőfürttel szoktunk főleg a gyerekek közti munkában is érzékeltetni, milyen gyümölcscrészeket is tartalmaz, milyen szemeket? Szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség – vagy önmegtartóztatás. Kilenc. Ezt, hála az Úrnak, tudjuk fejből, konfirmáción is meg kell tanulni. És ezek a gyümölcsszemek, a Lélek gyümölcse – egyes szám! –, nem nekünk kell kierőlködni. A Lélek gyümölcse. A példázathoz kapcsolódóan: a munkásoknak egyetlen dolguk van, hogy ott legyenek a helyükön és amikor a gyümölcs megéri, akkor küldjenek a gazdának. Nekik csak ez a feladatuk.

A szőlőskertben, a szőlőben való munka – én tapasztalatból tudom – persze nem könnyű. De tényleg hadd mondjam újra, amit nagypapámtól megtanultam, minden fárasztó munkanap végén ezt mondta: fiam, olyan jól dolgoztunk. Mert ajándék, hogy egy ilyen kertben dolgozhatom. És a gyümölcs terem. Mert a lelki üzenet azt mondja, hogy nem nekünk kell erőlködni a hívó életet, az engedelmisséget. Ez különösen akkor izgalmas, hogyha néha úgy érezzük, hogy azért csak nem olyan könnyű megélni a hétköznapi életben a gyümölcsstermő életet. Mindjárt látjuk, hogy ennek is milyen bátorító üzenete van, hogy ha így is érezzük, de van az Úrnak megoldása.

Ha látom, hogy ki az, aki a megbízást adja, ki az az Úr, és ha becsülöm őt (tiszteltem, szerettem – ez a szó jelentése). Mert ez az Isten milyen Isten? Aki már azzal, hogy a vele való kapcsolatot adja, de ezen túlmegy és azt mondja, hogy én neked lehetőséget adok, hogy dicsőítsed az én isteni személyemet. A megbízás erre utal. És akit becsülünk, annak örömmel végezzük a munkát. Most a tanév, hogy elkezdődött, tényleg eszembe jutott – még a tanévkezdés előtti napokban is csendeshéten voltam, meg aztán itthon is és már elkezdődött a tanév –, hogy azért azoknál a tanároknál sokkal jobban tanul a legrosszabb diák is, akiket azért egy kicsit szeret. Vagy nagyon szeret.

Akit megbecsülünk, annak örömmel végezzük a szolgálatot, a munkát. Csendeshéten gyümölcsstermő életed volt? Mi a helyzet a munkahelyen? Ha

GYÜMÖLCSÖZŐ ÉLET HÁTTERE

tanulunk vagy tanítunk az iskolában? A gyülekezeti életben? A családi életünkben? Akik hívó házasságban élnek – vagy ha csak egyedül vagyunk hívők –, a házastársunk meg van szentelve, emlékszünk, erről is volt szó nem olyan régen, a házasságunkban is gyümölcstermő élet. Ez annak a függvénye, hogy mennyire becsüljük az Urat.

Egyszer történt meg az emlékeim szerint, amikor már elég nagy voltam ahhoz, hogy én is kapáljak a szőlőben, illetve mi úgy szoktuk mondani, hogy horoljak, és éppen a család végezte a szőlőskertünk horolását, amikor lelkipásztorunk, Sipos Ete Álmos tiszteletes úr jött, el akart intézni valamit, szüleimmel megbeszélni, csak hát kénytelen volt kijönni a kertünkbe. És amikor megláttam, hogy ő közelünkbe ér, a kapa egyből gyorsabban mozgott a kezemben, meg visszaneéztem, hogy remélem nincsen semmi gaz ott az én soromban, mert hogy néz ki, hogy ha a lelkipásztor meglátja, hogy én nem úgy végzem a munkát. Pedig előtte is lelkesen csináltam, csak jött valaki, akit szeretek, tisztelek és másképpen élem meg a feladatvégzést, hogyha ott van ő.

Az Úrral való kapcsolatban ez minősítetten milyen fontos, hogy ő mindig ott van. Mindig ott van. Sőt vele és őáltala végezhetjük a munkát. Egyébként a lelkipásztorunk is mindig kapott a szőlőből meg a borból is, mert akit szeretünk, annak örömet akarunk szerezni. És az Úr ugye ezt mondja: „Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete.” Tehát nem csak úgy egy, kettő szemecske, hanem sok gyümölcs. Ez a tanítványlétnek a valósága.

Etelka nénit meglátogattuk a kórházban, úrvacsorai közösségben voltunk, nagyon szép alkalom volt, és hihetetlen megható volt hallani, hogy korábban volt erő a gyermekek közti szolgálatban, volt erő az iratterjesztésben is még többet végezni, a gyermekvigyázás szolgálatában is volt elég erő. Mostanában nincs annyi erő, de arra van, hogy a kórházban bizonyosságot tegyek az Úr Jézusról. Itt is szolgálok az Úrnak – ő így mondta. Végig erről beszélt, hogy az Úrnak szolgálni. Teljesen természetes, hogy az Úrnak szolgálom minden helyzetben, mert az egész életem az Úrnak megélt élet, gyümölcstermő élet. És ez annyira megható volt, mert lehet, hogy ezért a betegtársak közül valaki meg fogja ismerni az Úr Jézust. Vagy lehet, hogy a betegségében tapasztal valamit Isten megtartó erejéből, amikor hall egy mondatot talán. Lehet, hogy gyengébb vagyok, de akkor is az Úrnak szolgálom.

Sipos Ete Álmos tiszteletes úr halála pedig azt juttatta eszembe, hogy hát még ha meghalunk, akkor is az Úrnak szolgálunk, „mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának: mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.” – Római levél 14. rész 7. versétől kezdődő szakasz.

Az isteni megbízás tehát, amit az övéinek ad, amit itt a gonosz szőlőmunkások – olyan szomorú kimondani, hogy gonosz szőlőmunkások – példázata is jelez Jézus szavaiban, az azt mutatja, hogy egy egész élettel tudatosan,

örömmel, az Úrtól kapott megbízásnak megfelelően gyümölcsöző élet. És a gyümölcstermésnek az igazi része, a terhek, az nem bennünket érint, hanem az Urat, az Úr Lelkét. Mi örvendezhetünk abban, még ha néha nehéz is végezni talán valami feladatot, a hétköznapiakban megélni az Úrnak való engedelmisséget, de mégiscsak megtesszük, megtehetjük, mert becsüljük az Urat. Tudom, hogy ott van velem és szeretem őt, ez tölti be a szívünket. Az életed, az engedelmisséged, a gyümölcsösid mit mutatnak az Úr iránti szeretetedről, szeretetünkről?

A második jellemző az Úrnak, Istennek a hosszútűrése. Természetesen csak a példázatban lehetett ilyen gazda. A valóságban az ókorban meg szerintem ma a modern korban sem lenne ilyen szőlősgazda, aki olyan türelmesen küldené a szolgákat újra meg újra, ha tapasztalná, hogy milyen gonoszak a munkások. A példázatnak ez a megdöbbenő igazsága önmagában beszédes, hogy ilyen nincs. Jézus mégis éppen ezzel mondja el, hogy de ilyen az én mennyei Atyám, ilyen Izrael Istene, ilyen az újszövetségi hívő nép Istene. Nem Istennel van a probléma, hogyha baj van a munkásokkal. Hogy viselkedik az Úr? Hosszútűrő.

A magyar nyelvben, emlékszünk, van a béketűrő és a hosszútűrő kifejezés. Mind a kettő jelentéssel bír a türelemre nézve. Küldi a szolgákat is, az ószövetségi idő, az ószövetségi történetek sora mutatja, hogy tényleg voltak szolgák, akiket megverték Izrael fiai, amikor nem akartak az Úrnak engedni, volt, akit megöltek, tehát a példázatnak nagyon gazdag a jelentés lehetősége.

Most csak azt a mozzanatot akarom megragadni, amikor az Istennek a türelmét úgy akarja Jézus bemutatni, hogy a gazdának még az is eszébe jut, hogy ugye van nekem egy fiam. Figyeljük meg, hogy hol használja az „én fiam” kifejezést. Ez úgy megfogott a bibliaolvasás közben. Az is nagyon szép és nagyon mély igazság és tényleg szívet melengető, amikor azt olvastuk, hogy de volt még egy egyetlen fia. Ez érzékelteti, hogy azért ő nagyon kedves, hiszen egyszülött, illetve egyetlen gyermek, a szeretett gyermek. Az „én fiam” kifejezés azonban később jön, amikor a munkásoknak a viselkedésére nézve akar utalni és azt mondja, hogy az én fiamat megbecsülik majd. Az én fiamat.

Szeretett fiú, de amikor ez hangzik el, hogy az „én fiam”, ez nekem még személyesebben érzékelteti az apa és a gyermek közti szeretetkapcsolatot. Szeretett fiú, aki az enyém, de küldöm a munkásokhoz. Azért, mert szeretném érzékeltetni a munkásokkal, hogy én ennyire megbízom bennük. Én azt merem remélni, hogy hátha őt megbecsülik. Pedig – hadd mondjam így – józan ésszel, filozófiai logikával, emberi logikával már csak kellett volna tudni a gazdának, hogy így veszélynek teszi ki a fiát. De ez nem filozófia meg nem logika, hanem ez Biblia.

Jézus beszélni akar az Atyáról is meg önmagáról is, és a vele való kapcsolatról. Mennyire becsüljük mi az Urat, aki eddig elmegy a türelemben, a

GYÜMÖLCSÖZŐ ÉLET HÁTTERE

hosszútűrésben, a szeretetben a legnagyobb gonosztevők iránt is? Azt mondja, hogy utoljára. Mikor már minden lehetőség elmúlt, tehát lehet, hogy már nincs is több szolgája. Az egyébként anyagilag is a példázat szempontjából érzékelhető, hogy a szolgákat megölték, akkor nincs az a szolga. Már nincs más megoldás, egyetlen van még, ez a legutolsó, még ezt is kipróbálom, mert én türelmes vagyok.

Talán emlékszünk, hogy a Péter 1. levele 3. részében Noé korára utalva is arról beszél az ige, hogy Isten meghirdette, hogy özönvíz lesz, de az özönvíz megérkezéséig mégis ott volt a türelem. Hosszútűró volt az Isten Noé idejében is. Csak a legutolsó pillanatban jött az özönvíz, amikor nem volt más megoldás. Az ítélet – ez lesz a harmadik jellemző – be fog következni, de az csak a legvégén. Itt ez a példázat meg még tovább megy, mikor bemutatja, hogy a szeretett fiúval mit tesz ez a gazda.

Lukács evangéliuma mutatja be az Úr Jézus megkereszteltetése történetét, hogy ott a legszemélyesebben hangzik el Jézus számára ez az atyai mondat: te vagy az én szeretett – Károliban: szerelmes – fiam, akiben én gyönyörködöm. Szeretett – szerelmes. Itt a jelző: szeretett fiú. Még volt egy egyetlen, szeretett fia. „Te vagy az én szeretett fiam, akiben én gyönyörködöm.” Az a megkereszteltetés, már az érzékeltette, hogy mi fog Jézussal történni. A példázatban a passió hetében Jézus elmondja a vezetőknek, hogy hallják meg, hogy mi fog történni. És meg is történt nagypénteken. Nagycsütörtök, Nagypéntek. Te vagy az én szeretett fiam – és a szeretett Fiú megy a keresztre. Azt tehetnek vele, amit akarnak. Mert elküldte Isten, a mennyei Atya elküldte a szeretett Fiút a gonosz munkások miatt.

Az a kifejezés, hogy hátha őt megbecsülik, az ősi jelentésben még ilyen jelentést hordoz, nagyon beszédes: megfordít, megváltoztat, megszegyenít – illetve amit aztán a fordítás is hoz –, törődik, megbecsül, tisztel, becsül. Az a 'megfordít, megváltoztat, megszegyenít' azért fontos jelentés, mert a munkások gonoszok és ezt a gazda tudja a példázat szerint, nagyon jól tudja, hiszen szembesült vele már. De hátha az a tény, hogy én a szeretett fiamat küldöm, hátha ez megváltoztatja a gonosz munkásoknak az egész viselkedését. Hátha megszegyeníti őket, hogy én ennyire türelmes vagyok vagy ennyire mutatom, hogy én az én oldalamról szeretetet akarok megmutatni. Még az én szeretett fiamat is küldöm, hogy érezzétek, hogy nekem nagyon fontos az, hogy a megbízás teljesüljön. Nagyon fontos a veletek való kapcsolat. Fontos a gyümölcs, de a gyümölcs azért lehet, mert a munkások és a gazda között van egy megbízási szerződés, van egy kapcsolat.

Az Úr oldaláról ez adott. Tehát hátha megváltoznak, megszegyenülnek, és mivel megváltoznak, elkezdik becsülni. Tisztelni fognak engem meg a fiamat. De gonoszul viselkednek a munkások a fiúval is, a leggonoszabbul. Nem változtak semmit. Ez viszont nem változtatott azon, hogy az Úr oldaláról, a gazda oldaláról a türelem és ez a szeretet megmutatása. Isten hosszútűrését

is tehát nekünk mindenképpen abban kell látni, hogy a szeretett Fiút is küldte, hátha megbecsülik. És itt a vezetők Jézust nem becsülték, majd valóban meg is fogják ölni. Az Úréként viszont a példázatnak ez az üzenete tényleg megint azt a kérdést teszi föl, hogy látod-e az Isten hosszútűrését az életed mögött, fölött akkor, amikor lehet, hogy gyümölcstelen az életünk? Vagy nincs annyi gyümölcs, amit mi is érzünk és tudjuk, hogy pedig kellene?

Most olvastuk a Márk evangéliumában, hogy az Isten iránti szeretet teljes szívvel, teljes lélekkel, teljes értelemmel, teljes erővel, és a felebarát iránt. Ez a teljes szív. De ha nincs teljes szeretet, akkor nincs igazán gyümölcstermés az életünkben, mert akkor másfajta gyümölcsök jelennek meg. Vagy egyáltalán nincs gyümölcs vagy másfajta gyümölcs. De az Úr türelmes. Avagy nem tudod, hogy az Isten jósága téged megtérésre indít az ő hosszútűrése miatt? – Római levél 2. rész.

Látnunk kell az Úr Jézust, látnunk kell a mennyei Atyának ezt a szeretetaktusát mindig, akkor, amikor úgy érezzük, hogy nincs valami rendben az életünkben. Mert az nem fog nekünk elég erőt adni, hogy szégyellem magam, hogy én nem tudok gyümölcsöt teremni és úgy szeretnék. Ez nem ad elég erőt. A szégyen az nem elég. Kell az Úr szeretetének a valósága. Erre a legjobb példa Péter tagadása. Megszólalt a kakas is persze, de Lukács evangéliumában, emlékszünk, Jézus megáll, hátrafordítja a fejét és rátekint Péterre, mert szeretné érzékeltetni, hogy meddig elmegy az ő isteni szeretete az elbukott tanítvány iránt. És ezután becsülte Péter. Nem volt tökéletes, de azért Jézus kérdésére azt mondta a végén, hogy Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek, és ezt szeretném megélni.

Ha pedig arra gondolunk, hogy vannak olyanok velünk, körülöttünk, akik nem az Úréi, akkor is fontos, hogy Jézusban lássuk a hosszútűrését Istennek. Mert a hitben még nem járó társ, családtag, barát, gyülekezeti tag bármikor az Úré lehet az ő hosszútűrése miatt. 2Péter 3,9: „Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elvesszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.” Aki az Úré, az előbb vagy utóbb megtalálja az Urat, megtér hozzá. Tehát Isten hosszútűrése. A gyümölcstermő életet megerősíti. És főleg akkor kell ezt tudatosítani, ha fáj a szívem, hogy mostanában nincs gyümölcs, az Úrnak való, akkor az Úr hosszútűrése is mutasson Jézusra, aki meghalt értünk és feltámadott.

S ez a harmadik: Isten ítélete. Látszólag a gonosz munkások nyertek, de az Úr győzött. Hiszen megbüntette a gonosz munkásokat, és rettenetes az élő Isten kezébe esni, és a megbízást, a szőlőt másoknak adta. Valóban Isten újszövetségi népe, de ott is vannak zsidók és pogányok már. Isten szeretete, kegyelme is látszik ebben természetesen. Istent nem lehet gyalázni végletekig. Végül, utoljára még az egyszülött Fiút is elküldte, hátha megbecsülik, de ha ő se kell, akkor jön az ítélet.

GYÜMÖLCSÖZŐ ÉLET HÁTTERE

Ezért fontos, testvérek, hogy végül a példázatban nemcsak a szőlősgazda győz, hanem a példázat folytatása, Jézus itt maga mondja, hogy nem olvastátok az írásokban, – és ott a 118. Zsoltár, ahogy mondtam – „Amely követ megvetettek, az lett a szegletnek feje. Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemeink előtt!” Ezt a mondatot, hogy „Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemeink előtt!”, most tegyük oda az egész példázat történeti képei mellé, hogy mi mindent tettek a gonosz munkások, látszólag ők nyertek, még a fiú is meghal, kidobják gyalázatosan a szőlő kívül, és akkor is ott van ez az ige: „Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemeink előtt!” Mert lehet, hogy ez van az emberi oldalon, de az Isten terve, szándéka, célja akkor is végbe megy, lesz gyümölcs, mert az Úr tudja, hogy mit és hogyan akar tenni. És az Isten ítélete éppen a zsoltáridézetben kijelentett igazság miatt is mutat az Úr Jézusra, hogy az ítéletet is Jézus, amikor megvetett lett, elhordozta, mert az övéi se lehetnének gyümölcsstermők. Mi nem vagyunk jobbak a gonoszoknál. A különbség annyi, hogy Isten kegyelmét elfogadhattuk kegyelemből. Csak ennyi a különbség. Mi nem lennénk jobbak a gonosz munkásoknál. Isten kegyelme az, ami megszabadított bennünket. Miért becsüljük az Úr Jézust? Mert az Isten szeretete, kegyelme megragadott és felismertük őbenne a szabadítót, a megtartót, aki elhordozta az ítéletet is, hogy nekünk pedig lehessen gyümölcsstermő életünk.

Ezért az isteni ítélet igazsága a példázatban így a zsoltáridézettel együtt megint tehát Jézusra mutat. Lássuk Jézuson az ítéletet, rajtunk pedig „az Úrtól lett ez”, hogy mit vitt végbe a mennyei Atya, az egyszülött, a szeretett Fiú által. „Te vagy az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm”, tehát mész a keresztre, és ott meghalsz a gonoszokért, hogy a gonoszok is megváltozzanak, megszégyenüljenek. A lelki és világi vezetők akkor és ott otthagyták Jézust és ők a gonoszságban maradtak. Te miért tértél meg az Úrhoz akármi-kor is? Vagy a nagyon keményszívű hozzátartozónk vagy társunk miért fog megtérni vagy miért térhet meg az Úrhoz? Mert csodálatos dolgok történnek a mi szemeink előtt, hiszen Jézus elvégzett mindent és ezért Isten kegyelmes. És ilyen értelemben újra mondjuk ki, János 15,8: abban dicsőítjük meg a mi Atyánk, hogyha gyümölcsöt termünk és sok gyümölcsöt. Csodálatos ez a mi szemeink előtt, hogy Jézus vállalt mindent, ő is dicsőítette az Istent, az Atyát és ezáltal mi is dicsőíthetjük a sok gyümölccsel, mert Jézus tanítványai vagyunk.

Ha az üzenet, a példázat üzenete valamit leleplezett bennünk, akkor nem elmenni kell keményszívűen, sértődötten, hanem lehet megtérni, lehet megtisztulni, lehet megújulni. Ha pedig a példázat üzenetében láthatjuk, hogy milyen szerető az Isten, és azok a gyümölcsök, amik az életünkben ott lehetnek családban és gyülekezetben is, munkahelyen is, akkor pedig adjunk hálát az Úrnak ezért. Ha becsüljük az Úr Jézust, akkor legyünk hálásak, hogy a helyünkön lehetünk, és az életünkön keresztül az valósulhat

meg, amit maga Jézus is megélt: dicsőítette az Atyát. „Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete; és legyetek nékem tanítványaim.”

A Zsoltárok könyve 2. része beszél az Atyáról meg a Fiúról, szeretett Fiúról, és ennek a 2. Zsoltárnak a végén van egy nagyon kedves bátorító kijelentés, ami a példázat üzenetét hadd foglalja össze: „Csókoljátok a Fiút, hogy meg ne haragudjék és el ne vesszetek az úton, mert immár felgerjed az Úr haragja. Boldogok mindazok, akik ő benne bíznak!” Boldogok mindazok, akik ő benne bíznak, mert gyümölcstermő az életük.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, imádunk téged azért, aki vagy, szent, tiszta, ítélő, de szabadító, hosszútűrő és kegyelmes, igazságos. Köszönjük, hogy Jézusban, a szeretett, egyszülött Fiúban jelentetted ki isteni tulajdonságaidat a legkéz-zelfoghatóbban. Hogy minékünk az Úr Jézus valóságos, szeretett személy, akit becsülünk, becsülni akarunk, akit szeretünk, akinek engedelmeskedni akarunk tanítványaiként mi is. Hálásak vagyunk, Urunk, a gyümölcstermő életünkért. És valóban köszönjük, hogy néha a legnehezebb körülmények között is megtartottál, és ott is teremtük a Lélek gyümölcsét.

Kérünk, Urunk, ha van hiány az életünkben, ha valamiben le kellett lepezned bennünket, add a te szabadításodat, szeretnénk megújulni. Nem akarunk úgy hazamenni innen, hogy nem változunk.

És azért is hálát adunk, Atyánk, hogy nem nekünk kell erőlködni, köszönjük, hogy a gyümölcsstermés a te dolgod, mi szeretnénk hittel engedelmeskedni neked.

Imádkozunk azokért a családtagokért, gyülekezeti tagokért, akik még mindig kemény szívvel ellenállnak neked. Nekünk is adj türelmet irántuk, de köszönjük, hogy te mindenképp hosszútűrő vagy. Mi azt kérjük, hogy térjenek meg hozzád hamar.

Imádkozunk népünkért, Urunk, népünk vezetőiért is. Urunk, a világban annyi baj van, a hírek annyira rettenetes híreket közölnek, a jövő miatt reménytelenség lehetne úrrá rajtunk, meg aggodás. Könyörülj rajtunk, kérünk, hogy tudjunk a helyünkön lenni a mostani helyzetben is. És arra kérünk, hogy világi vezetőinknek, a rendőrségnek, katonaságnak adj bölcseséget, adj határozottságot, hogy ők is tegyék azt, amit tenniük kell. Akik pedig hitben járnak közülük, ott is meg tudják élni a hitüket. Kérünk, őrizd meg a népünket, de kérünk azért is, hogy könyörülj meg azokon, akik ilyen módon akarnak valami megoldást az életükben, de nem nálad keresik, akik nem benned bíznak, hanem más istent hisznek. Kérünk arra, könyörülj rajtuk, hogy ismerjenek meg téged, az élő Urat.

Imádkozunk most is a kárpátaljai magyarokért. Urunk, ott sem szűnik a háborúság, adj ott megoldást, kérünk, hamar.

GYÜMÖLCSÖZŐ ÉLET HÁTTERE

Áldd meg, kérünk, kórházban levő testvéreinket, vagy otthon a betegágyon fekvő testvéreinket, betegágyon fekve is nekik is hadd legyen gyümölcsöző életük, hadd szolgáljanak téged.

Áldd meg, kérünk, elhunyt szeretteink emlékét, akik hozzád mentek már, akiknek a meghalásuk dicsőítette meg a nevedet. Köszönjük az ő életüket.

Hallgasd meg most, kérünk, a csendben elmondott imádságunkat is, Jézus érdeméért.

Ámen.

466. dicséret

Mason Lowell, 1792–1872.

Rád te- kint már hi- tem, Meg- vál- tóm,
Is- te- nem, A Gol- go- tán: Halld kö-nyör-
gé- se- met, És vedd el vét- ke- met;
Mos- tan- tól hadd le- gyek Ti- ed csu- pán.

2. Szívemet töltse be Kegyelmed ereje Buzgósággal! Meghaltál érettem; Add: szívem s életem Teérted éghessen, Forró lánggal!

3. Ha elfog útamon Félelem s fájdalom: Fogd kezemet! Derítsd fel éjemet, Szárítsd fel könnyemet: Tévelygésben ne hagyd Én lelkemet!

4. Éltem ha fogyva-fogy, És a halál ahogy Jön már felém: Megváltóm, ments te meg Kétségtől engemet, Nálad hogy üdvömet Meglássam én.

Palmer Ray, 1808–1887.